

prima instanță: V.Burduh
(Judecătoria Ciocana, mun.Chișinău)
instanța de apel: V.Pruteanu, A.Gavrilița, L.Popova
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-1163/16

Î N C H E I E R E

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Digol Nicolae,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația
Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/219 împotriva lui Digol Vera, Digol
Nicolae și Digol Diana privind încasarea datoriei pentru serviciile prestate,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Digol Nicolae, fiind menținută hotărîrea Judecătoriai
Ciocana, mun. Chișinău din 15 octombrie 2015,

c o n s t a ț ă

La data de 14 august 2015, reclamantul Asociația Proprietarilor de Locuințe
Privatizate nr. 54/219 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Digol
Nicolae, Digol Vera și Digol Diana - proprietarii ap. 8, str.M.Sadoveanu 22,
mun.Chișinău, solicitînd încasarea datoriei pentru serviciile prestate în sumă de 3
973,40 lei, indicînd că pîrîții refuză achitarea acestor servicii.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că pîrîții Digol Nicolae, Digol
Vera și Digol Diana sunt proprietarii ap. 8, str.M.Sadoveanu 22, mun.Chișinău.

În perioada ianuarie anul 2010 – mai 2015 pîrîții, nu au achitat plățile pentru
serviciile locativ-comunale, acumulînd datoria în sumă totală de 3973, 40 lei și
dintre care: pentru chirie-776,12 lei, deservirea blocului-1646,26 lei, deservirea
utilajului blocului-1018,63 lei, transportarea deșeurilor menajere-117,50 lei, energia
electrică în locurile comune-247,56 lei, reparația capitală a rețelelor ingineresti-
167,33 lei. Pîrîții nu au contestat bonurile de plată pentru serviciile prestate, și nici
nu au înaintat careva obiecții privind volumul sau calitatea acestor servicii, respectiv
se pretinde încasarea forțată a datoriilor.

Prin hotărîrea Judecătoriai Ciocana mun. Chișinău din 15 octombrie 2015
acțiunea a fost admisă integral.

S-a dispus încasarea din contul lui Digol Nicolae, Digol Vera și Digol Diana în
folosul APLP nr. 54/219 datoria pentru serviciile prestate în sumă de 3 973,40 lei și
cheltuielile pentru taxa de stat în mărime de 270 lei, iar în total suma de 4 243,40
lei.

La 16 noiembrie 2015, Digol Nicolae a declarat apel nemotivat iar la 15
decembrie 2015 a depus apel motivat împotriva hotărîrii Judecătoriai Ciocana mun.
Chișinău din 15 octombrie 2015, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii
instanței de fond cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de Digol Nicolae, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 15 octombrie 2015.

La emiterea deciziei instanța de apel a reținut că, conform art.25 al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24.10.2002 persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sînt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și utilizator.

Conform art.514 CC, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Instanța de apel a invocat că în raportul juridic în cauză calitatea de furnizor de servicii o are APLP 54/219, iar calitatea de utilizator Digol Vera, Digol Nicolae și Digol Diana. Datoria la plata serviciilor prestate se confirmă prin informația SRL "Infosapr", care a efectuat calcule în baza informației prezentate de gestionarul blocului locativ (f.d.20-25).

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, instanța de fond în temeiul legal a admis pretențiile reclamantului privind încasarea datoriei la plata pentru serviciile prestate în sumă de 3 973,40 lei, dintre care chiria - 776,12 lei, deservirea blocului - 1 646,26 lei, deservirea utilajului blocului - 1 018,63 lei, transportarea deșeurilor menajere-117,50 lei, energia electrică în blocurile comune - 247,56 lei și reparația capitală a rețelelor ingineresti - 167,33 lei.

Conform art.267 alin. (l) CC, termenul general în interiorul căruia persoană poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art.271CC, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctive numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Conform art.277 alin.(l) lit.b) CC, cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvîrsește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

În litigiu în cauză termenul de prescripție a fost întrerupt, ținînd cont ce faptul că Digol Nicolae a efectuat periodic achitări pentru serviciile respective. Astfel au fost săvîrșite acțiuni din care rezultă că pîrîții recunosc datoria.

La 29 martie 2016, Digol Nicolae a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului se invocă că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Mai mult ca atît se invocă în recurs că, instanța de apel greșit a invocat precum că ar fi avut loc întreruperea termenului de prescripție conform art.277 alin.(l) lit.b)

Cod Civil, fapt ce a dus la soluționarea greșită a ligiului.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Digol Nicolae, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Digol Nicolae, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Digol Nicolae ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Digol Nicolae, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru